Betreft: Inspreeknotitie Interzorg Odet Vermeijlen directeur-bestuurder Interzorg mede namens Acteon, Actief Zorg, Breederzorg en Poetszorg

Tijdstip: Donderdag 20 november 2025

Waar: Commissievergadering gemeenteraad Oss

Beste Raadsleden Gemeente Oss,

Allereerst wil ik u hartelijk danken voor de mogelijkheid om ook mondeling namens 5 zorgaanbieders huishoudelijke zorg, onze zorgen toe te mogen lichten inzake de juiste ondersteuning van kwetsbare inwoners van Oss.

Mijn naam is Odet Vermeijlen, ik ben directeur-bestuurder bij Interzorg en spreek hier mede namens de aanbieders huishoudelijke zorg Acteon, Actief Zorg, Breederzorg en Poetszorg. Wij zijn allen *zorg*aanbieder. Dat is voor vandaag belangrijk. Zorgaanbieders staan in Oss en andere gemeenten dichtbij de inwoners, onze cliënten.

De contractrelatie tussen gemeenten en zorgaanbieders zou dan ook anders moeten zijn dan de contractrelatie tussen gemeenten en bijvoorbeeld het bedrijf dat alle straatverlichting beheert. Vanaf 2024 geldt er echter een nieuw contract voor huishoudelijke zorg en is de contractrelatie zuiver juridisch en financieel ingestoken. Dit contract en deze contractrelatie heeft negatieve gevolgen voor de zorg voor de inwoners van Oss. *Dít* is de kern van het probleem waar ik het met u over wil hebben.

We weten samen allemaal dat het aantal kwetsbare ouderen in Nederland de komende jaren alleen nog maar toe zal nemen en dat er een enorme arbeidskrapte in de zorg bestaat. Oss is hierin geen uitzondering. Zoveel mogelijk inwoners helpen met beperkte menskracht en geld, dit is de taak van gemeenten en de uitdaging voor zorgaanbieders. Samen moeten we het doen. Voor jullie inwoners. Tot 2024 ging dit ook goed. Na 2024, met ingang van het nieuwe contract gaat dit niet meer goed.

Tot 31 december 2023 leverden de zorgaanbieders met alle beschikbare zorgcapaciteit in deze regio, naar grote tevredenheid, ondersteuning aan vele kwetsbare inwoners. Hierbij was ook ruimte om urgente gevallen meteen op te pakken.

Op 1 januari 2024, één dag later waren precies dezelfde zorgaanbieders, met precies dezelfde capaciteit, bij precies dezelfde inwoners ineens aan het ‘onderpresteren’. Het enige dat vanaf die nacht echter is veranderd, is de ingang van het nieuwe contract waarin resultaatverplichting met een minimum norm werd gecombineerd. Het is niet zo dat

zorgaanbieders in de echte wereld ineens boeven zijn geworden die niet langer te vertrouwen zijn.

Het uitgangspunt van het contract is dat je een vaste maandvergoeding per cliënt krijgt, zodat er maatwerk kan worden geleverd, maar je moet tegelijk wel een minimaal aantal normuren per maand leveren. Op die manier is maatwerk niet meer mogelijk, iedereen krijgt dezelfde ondersteuning, dat is de opdracht. Als je de norm niet haalt, moet je omzet terugbetalen, als je meer levert, krijg je niks extra's vergoed. Dat is vreemd he? Dat vinden wij niet alleen een vreemde constructie, maar met ons ook de zorg-brancheverenigingen, Wmo-advocaten en inkoopspecialisten.

Deze vreemde constructie heeft gevolgen. Alle gecontracteerde zorgaanbieders hebben in 2024 en 2025 moeten terugbetalen, zelfs ondanks een coulanceregeling voor het 1e half jaar. Dat is ook niet vreemd, omdat niemand ineens zorgpersoneel erbij kon toveren, maar wel verantwoordelijkheid nam voor alle bestaande cliënten. De norm is gewoon niet realistisch en niet te halen. De enige manier om niet terug te hoeven betalen, en hiermee dus te voldoen aan het beleid van de gemeente, is om minder inwoners te ondersteunen en om bij cliënten de normuren te leveren, ook al zou minder inzet ook passend zijn. Teveel zorg bij te weinig inwoners. Dat is het gevolg.

Dit gevolg komt niet uit de lucht gevallen. Al tijdens de aanbesteding en bij elk contractgesprek hebben aanbieders hun zorgen hierover uitgesproken. Omdat in het contract staat dat gemeenten over *kunnen* gaan tot terugvordering, is de contractbepaling opgevat als een bepaling om echte excessen tegen te gaan en is braaf bij het kruisje getekend. De verwachting werd ook gewekt dat terugvordering niet zo'n vaart zou lopen.

De gemeente Oss is echter naar de letter van het contract overgegaan tot terugvordering. Individuele gesprekken met de betreffende wethouders hebben tot nu toe tot niets geleid. Het financiële gewin van het terugvorderen van de omzet lijkt een doel op zich waar niet van wordt afgeweken. Zorgaanbieders gaan uit lijfsbehoud aan nog minder inwoners zorg bieden, de wachtlijsten lopen op en de deur van de Wmo-wethouders in de regio blijft dicht.

De oplossing ligt naar ons idee voor het oprapen. De norm is contractueel vastgelegd, maar de wethouders kunnen wel een beleidslijn voeren waarbij feitelijk teruggevorderd wordt tot de norm en niet tot 100%, bijv. als maar 80% van de normuren wordt geleverd in plaats van

de vereiste 90%. Hiermee pak je de ‘boeven’ aan en straf je niet de aanbieders die aan zoveel mogelijk inwoners zorg willen leveren.

Wij vragen u om:

- Kritisch mee te kijken naar de ongewenste gevolgen van dit vreemde contract;
- De wethouder de opdracht mee te geven om samen met zorgaanbieders tot een oplossing met terugwerkende kracht te komen, waarbij sleutelen aan het terugvorderingsbeleid niet tot verboden gebied wordt verklaard, maar juist op tafel komt.

Ik dank u voor uw aandacht.

Odet Vermeijlen